

שער הנגב - ערב שבת, 28 באפריל 2017, ג' באייר תשע"ז שלום לחברות ולחברים,

תא"ל הון

בראשית השבוע נפגשנו כאן עם ראשי המנהלת הצה"לית להקמת המכשול לאורך הגבול עם עזה. מה שנאמר, בהקשר זה, בחדר הישיבות של שער הנגב, נשאר בחדר הישיבות של שער הנגב. אוכל לחזור ולציין שעד סוף הקיץ, יפעלו בשטח מספר דו ספרתי של מוקדי עבודה, בנוסף לשניים שמתפקדים כעת. תת אלוף ערן אופיר, האיש לכל משימה הנדסית רצינית (ע"ע גדר הגבול עם מצרים), נתן לנו את התחושה שיש מי שיידע להוציא לפועל באופן מהיר וחכם את התקציב האדיר שמיועד להגן עלינו.

עוד שמענו בפגישה זו, מתא"ל (מיל.) כמיל אבו רוקון, ראש מנהלת המעברים היבשתיים במשרד הבטחון, כי מדינת ישראל מתכוונת – בסיוע מדינאות ותקציבים בינלאומיים – להרחיב את מעבר ארז, שמשמש כיום רק למעבר בני אדם, לשם העברת סחורות, כולל באמצעות רכבת. נראה שההרחבה של המעבר הקיים, יתבצע בשטחי השדות של ארז. יעשה מאמץ גדול לוודא שהקבוץ יהיה שותף משמעותי בפיתוח המתוכנן.

מתבססים ומתבוססים

אבו וילן, מזכיר התאחדות חקלאי ישראל, נפגש אתמול עם מרכזי המשקים שלנו. על הפרק: החשש לייקור מחיר השפד"ן. החקלאות בנגב הצפון מערבי מתבססת על המים שתושבי המטרופולין של המדינה מואילים להעביר אלינו, לאחר שסיימו את השימוש בהם. לשמחתנו, בעשור הקודם, פרנסי החקלאות ונציגינו בפרלמנט (שי חרמש, למשל) השכילו לקבע את מחיר השפד"ן בחוק. אבל, כשהאוצר מאד רוצה, גם החוק יכול להשתנות. מה יכול לגרום לנו להתבוסס בעשרות מיליוני קובים של מים שלא נוכל להשתמש בהם? עליה בלתי סבירה במחירים.

האם באמת רוצים בירושלים לראות שדות יבשים על גבול עזה? נדמה לי שיש סיבה טובה לא להתאמץ כל כך בפגיעה הרסנית באסם התבואות והירקות שאנחנו מקיימים כאן. האם מה שכל כך ברור מכאן, נראה מובן מאליו גם משם?

עשינו, בנינו

במחצית השבוע ארחנו את אסנת קמחי, מנהלת המינהל לעניני הכפר במשרד הבינוי והשיכון, מהמסורות והידעניות בפקידי הממשלה הבכירים, שמסייעים בעדנו לעשות לימונדה מהלימונים המקומיים שלנו. סיירנו עימה בשכונה החדשה שהולכת ומוקמת בנחל עוז, חלקה מאוכלסת ועיקרה, משווקת ובבנייה. ראינו את הפיתוח בלב ניר עם ובדקנו דרכים להאיץ את השלמתו בשכונת "השיבולים". למדנו את התוכניות העתידיות להרחבת אור הנר והתמוגגנו מ"צבר" ו"שקמה", שתי שכונות הצעירות החדשות ברוחמה. כעת ממש יש עשרות פרוייקטים של תכנון ובינוי שהמשרד מתקצב ברחבי המועצה, תוצאת ההבנה שלהם שיש לכך צורך והידיעה שלנו, שיש לכך ביקוש.

אדמה, אדמתי

בראשית השבוע נקראתי לחדר הישיבות באגף התקציבים של האוצר, יחד עם חברינו למועצות האזוריות בנגב הצפוני. על הפרק – הצגת עמדתנו בפני "הועדה לבחינת יעול השימוש לקרקע חקלאית". בועדה משתתפים גם נציגי משרדי המשפטים, החקלאות ורשות מקרקעי ישראל. החשש העיקרי שעומד בפנינו היא ההצעה המופרכת להוציא למכרז חיצוני את הקרקעות החקלאיות שנמצאות בידי הישובים בחכירה מתחדשת.

הדגשתי בפני חברי הועדה את חובתם להמשיך ואף לחזק את המודל הישראלי הייחודי של התיישבות כפרית שיתופית, על פיו הכפר הישראלי והחקלאות הישראלית המפוארת, מבוססים על התאגדויות שיתופיות של מתיישבים, שמעבדים את הקרקעות שסובבות את יישוביהם. הפרטת החקלאות לבעלי ממון ישראליים וזרים, אם תתמש, חו"ח, תתגלה חיש מהר כטעות מיותרת ומצערת במיוחד. עם זאת, דחקנו בחברי הועדה לסייע לנו בהתווית הדרך להגברת יעילות הייצור, תוך חכירה ארוכת טווח של הקרקע בידי האגודות החקלאיות.

מתכננים את המאה ה 21

פתחנו את השבוע בהתכנסות ייחודית, שלא היתה כמוה במחוזותינו: ביוזמת מחלקת התכנון וההנדסה, קיבצנו במועדון של ארז, עשרים אדריכלים, שיחלו בקרוב לחלום איתנו, לחשוב איתנו ולתכנן איתנו את יישובי שער הנגב בעשורים שלפנינו. משרד השיכון היקצה לנו תקציב נאה עבור תכנון שישה יישובים ואנחנו מקווים לקבל תקציב דומה עבור חמשת הנותרים. כל יישוב עוסק, כמעט כל הזמן, בתב"ע (תכנית בנין עיר), אלא שהפעם מדובר בתכנון רב תחומי מעמיק, שכולל שיתוף ציבור בקביעת קווי המתאר הכלכליים והקהילתיים של היישובים; מדובר באמא של כל התב"עות, שתאפשר לנו לחשוב, מבעוד מועד ובתהליך מבוקר ומקצועי על שלל היבטים של החיים שלנו בדור הזה ובדורות הבאים והשלכותיהם על פני היישובים. הפצרתנו במתכננים (מן המובחרים בארץ), לא לוותר לנו על האתגר שבמציאת העקרונות התכנוניים שמחד גיסא, יתאימו לקהילות המתחדשות שלנו ומאידך גיסא, לא יאבדו את הייחודיות של הקבוץ (והמושב) הקלאסי – יישוב חקלאי, שיתופי, קהילתי.

24 - ב 4 מה 28

ערב היוצרים המסורתי של התיכון התקיים אתמול אחר הצהריים/ערב. כל תלמידי המגמות האמנותיות נתנו יד להפנינג צבעוני, יצירתי, רב תחומי שהתקיים בחללים הרבים ובשטחים הפתוחים של הקמפוס היפהפה. הדובדבן נשמר לשעה האחרונה, המאוחרת משהו: "פרוייקט 24". ארבעה מיצגים שיצרו תלמידים, הורים ומורים, שכל כולם, מהרעיון הראשוני ועד לפרטי ההפקה הסופיים שלהם, נהגו ובוצעו בתוך 24 שעות, שהסתיימו ממש בבוקר ההתכנסות. כמה אופייני, אירוני אם תרצו, שמופע התרבות המקסים הזה התבסס על ארבע מיגוניות, מתוך ה 28 שמוצבות בחצר בית הספר. אני מקווה שבהמשך, אוכל להפנות אתכם לסרטונים מתוך הערב הקסום.

החברים של מגש הכסף

קישור עוצר נשימה - בין תעוקת יום הזיכרון לשואה והגבורה, כאב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל והתרוממות הרוח של יום העצמאות - חווינו היום באנדרטה בקבוץ ארז. בוגרי הפלמ"ח שאיתנו הינם מאותם נערות ונערים שהן וחברותיהן, הם וחבריהם, היו מגש הכסף שעליו ניתנה לנו מדינת היהודים. לטכס הגיעו מייסדי הקבוץ ועמיתיהם שחיים ברחבי המדינה, הם באו לחלוק כבוד לעשרת בני הגרעינים שלהם, "ארז" ו"חושלים", שנפלו במלחמת השחרור; אליהם התווסף חבר הקבוץ שנפל בשדותיו, בעת מבצע קדש. עשרת הלוחמים הצעירים, בגילאים שבין 17 ל 20, נהרגו בגליל ובעמק הירדן, בשפלת יהודה ובמבואות בית חנון, מסלול הגבורה והדמים של הגדוד השלישי של הפלמ"ח. בין הנופלים, שני נערים שקפצו מרכבות המוות באירופה ועברו תלאות, עד שזכו להצטרף לכוחות הלוחמים למען תקומת ישראל. קראו את האודיסיאה של [מיכאל \(מיקי\) טמלר](#), מחברי "החושלים" שניצל מהתליינים הנאצים ונהרג, כלוחם באפריל '48, בקרבות הגליל העליון.

נצא לשבת, לזיכרון ולחג עם להקת הנח"ל, של אמצע שנות ה 60, בשירם של חפר וארגוב, על סיור משפחתי בזירת קרב ישן: ["ניגון שלדי קוצים"](#).

הוא יושב לרגע קט על שק של חול שהתפורר
והיא הביטה בו בשקט מן הצד,
וניחוח של פריחה עלה פתאום משטח מת
והילדים שיחקו לבד בין העמדות.
ומרחוק רחוק הגיע קול של ג'יפ אשר חלף
ובוהק אש המרגמות, כמו אז, האיר את הפצועים
וקרע של חולצה, על תיל דוקרני
ארבע שעות גנח ראשו בין שתי ידיו - כאן במקום הזה.

ניגון שלדי קוצים וריח של עפר
ועץ שקמה בודד, רחוק, ליד הכפר .
בסלע הצלף יפרח, עוד לא עברה דקה ,
הדרך ארוכה כל כך, הדרך ארוכה .

**עצמאות נחושה ושלוה,
שבת שלום**